

האדם בהתנהגותו יוצר כוחות בתוכו ובעולם שמפעילים אותו ופועלים בעולם

1. משנה יא - רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד. והעובר עברה אחת, קונה לו קטגור אחד. תשובה ומעשים טובים, כתריס (מחוס) בפני הפרענות

2. ר"ע מברטנורה. פרקליט. מלאך מליץ טוב: קטגור. מליץ רע. ולשון קטגור, קורא תגר. וסנגור שהוא הפך קטגור, פרושו שונא תגר:

3. תפארת ישראל - ...דהאדם הוא נעשה בדמות אלקים בורא בתוך עצמו כל שעה מלאכים ויהיו טובים או רעים, וזה נרמז ליעקב אבינו בצאתו מבית אבותיו הצדיקים לבית לבן הרשע, ראה והנה סולם מוצב ארצה הוא הגוף, וראשו מגיע השמימה הוא הנפש, ומלאכי אלקים עולים או יורדים בו, הם כחותיו, בידו להקדישן לשמים, ולהעלותן או להורידן, והזהירוהו שד' נצב עליו ורואה ומשגיח על כל מעשיו אם טוב ואם רע, ואם שוית ד' לנגדך תמיד יאמר לך אל תירא וגו'. והזהירוהו בזה שלא יתעה בבית לבן. ואלה המלאכים או שיקטרו עליו ויגרמו לו עונש או יהיו מליציו לטובה, ומאתם תצא הרעות והטובות, וזהו סוד משאחז"ל שהמלאכים שלוהו מא"י המה המחשבות הקדושות שהיו בו שם נסתלקו השתא ממנו בצאתו משם ועבר ואבותיו ועלו לרקיע ועכשיו בעסקו בבית לבן בזמניות, משלו בו מלאכים אחרים, הם מחשבותיו:

4.

זרע יצחק
 יא קונה לו פרקליט
 אחד. נראה דאיתא בזוהר
 שמכל מצוה שאדם עושה
 נצרא מלאך ועומד לפני
 הקב"ה לסניגורו ואומר
 אנא מפלניא דעביד לי וכן
 העובר עברה צורא מזיק
 אחד ועומד לפני הקב"ה
 לקטרוגו ואומר אנא
 מפלניא דעביד לי ע"כ.
 ונראה לי לצאר כוונת
 הפסוק בעמוס ג' כה אמר
 ה' על שלשה פשעי ישראל
 ועל ארבעה לא אשיבנו,
 וצריך להבין מאי אשיבנו.
 ובגמרא פ"ק דסנהדרין
 דף ז' אמר מכאן דאתרתי
 תלת לא מקטל רק
 ארביעית מקטל, וצריך
 טעמא למה. ונ"ל דזוהר
 חדש על איכה כתב צההיא
 שעתא דאכלו מען הדעת
 אחפרשו אחוון ו"ח מן
 ותק"ח ואות מ' מן
 מ"פריו ונעשה מות, אך
 שהאות מ"ס דהיא מדת

הרחמים מ"ס פחותה עדיין לא היה רוצה להדבק עם ו"ח עד דאחפרשו ו"ח ד"פ. מתיבתא. ו"חקה. ו"חאלל. ו"חחן. ו"חפקחנה. ואקיפו לאות מ"ס מכל סטרוהי כזה ↓ ולא היה המ"ס
 יכול להשיב עצמו מכל צד וגזר המוות חה כי עלה מוח בחלוניו עכ"ל בשינוי לשון. ובכתבים מצאנו יותר דכשאלים חוטא בורא מהעבירה מלאך רע ועומד למעלה ו"ח
 לקטרג לפני מדת הרחמים, ומדת רחמים מהפך פניו מהמקטרג והמקטרג נשאר מאחוריו ולא יכול לקטרג, וכשחוטא עוד ב' וג' בורא עוד שני מלאכי רעים, ומדת ו"ח מ' ו"ח
 הרחמים הופך עצמו עד שבאים גם משני הצדדים המקטרגים, ועדיין אין נגמר הדין כיון דאינו עומדים נגד פניו עד שחטא עוד פעם רביעיית ושוב אין מדת ו"ח

ורע יצחק הרחמים יכול להשיב עצמו מכל צד ואז נגמר הדין. וש"ה כה אמר ה', והוא מדת הרחמים, על שלשה פשעי ישראל אני יכול למחול להם ועל ארבע אין אני יכול עוד למחול
 להם, ואמר הטעם משום לא אשיבנו, ר"ל שלא אוכל להשיב עצמו לשום צד וק"ל. וזה נחא מ"ס רש"י פ' קרח על פניו, שכבר היה סרחון רביעי, ולכאורה מה בעי רש"י ומנ"ל הא אלא

דדייק דסתמא הל"ל
 וישמע משה ויפול ומה בא
 ללמדינו בחיבת על פניו,
 אה"פ דהוא טעם למה
 ויפול משום על פניו ר"ל
 שהמקטרג הוא על פניו של
 מדה"ר שכבר היו צידם
 סרחון רביעי וק"ל.